

andeo

paljo bohuš

KONJ KOJI NE POSTOJI

Nađoh u jarku izvan sela
do bela, kišom ispranu
lobanju konjsku.

Kao u špiljama crni baršunasti leptiri
u njenim očnim dupljama kovitlju se
utamničene
konjske tuge.

To je, eto, očajno konje
pružilo iz zemlje poslednju kosku
koja mu je još ostala.
Čini mi se
— kasom razmišlja o teškim konjskim
sudbinama
i ogleda se po njivi.

Sprema se da u travi potraži
izgubljen smisao konjske smrti,
i pokazujući zube,
bezglasno rže.

Vidi se,
pokojnik nije bio gospodski konj,
već među teglećim življem pokorni sluga
zemlje.

Životu je ispaо iz ruku,
kad ga je vaj, osoran, mesio od gline,
i razbio mu se.

Doorao je, dosejao, dovuko kola
do kuće,
u njegove brazde večnost već
žavornjake seje.

Iznad zemlje kao iznad vodene površine
uspravlja se konjska lobanja,
za nečim
seže...

ANDEO

Imadosmo konja toliko nalik
anđelu
da je čitava štala svetlela
kada mu je u starosti dojadilo
da skriva oreol
pod jaslama.

Znao sam da ga zateknem
baš kao i dedu; voleo je
bezglasno da pokreće samotskom gubicom,
srčićući večerom
konjske psalme.

— Život se tek za praznik ogrće
u meko konjsko ruho, —
govorio je.
— U obične radne dane dostatno nam je
i ono što se nađe.

Ooo,ooo,
upozoravao me u svom odmerenom
konjskom jeziku.
Ne beži pred rudu, slušaj starijeg,
živi, pusti drugog da živi, ne češi se gde
te ne svrbi!

U zobnici je skrivaо andeoska krila,
iz stajskih zabiti veličao je
život,
smernije nego čovečji sveci
divio se maloj deci
a isto kao i čovek znaо da tuguje.

Živog smo konjskog sveca,
dakle, uprezali u plug,
a on, na sve četiri klečeći,
prاستao nam grehove.
Snažno,
snažnije nego što smo mi mrzeli
grešnike naše.
Tako to beše.

Sa slovačkog preveo
Vičazoslav Hromjec

pesme

andrej živor

SPOJ U CRVENOM UGLU

CHRIS STEIN — (lead guitar, bass, E-bow
guitar on »sniper«, vibes)
DEBORAH HARRY — (vocal)
CLEMENT BURKE — (premier drums,
backing vocals)
JAMES DESTRI — (grand piano, farfisa organ,
polymoog synthesizer and strings, Roland
synthesizer, backing vocals)

PESMA MOJE MLADOSTI

Bikini
Twist
Lastiš
Veštačke trepavice
Helanka
Dekotle
Vikler
Tapiranje
Lakovana torbica
Daktilografkinja
Frizura
Mider
Frizerka
Perika
Najlon čarape

SASTANAK U PONOĆ

SASTANAK U PONOĆ
LULA MIRA
DVOSTRUKA PODVALA
ZBOGOM REVOLVERU
OSUMNIJЕЦИ
ČETIRI DRUGA
BIVŠI IZVIĐNIK
PRIČA O STAROJ FARMI
JAHAČ IZ CRVENOG KANJONA
NAPAD NA DILIŽANSU

PESME ZA DANAS

THE BEATLES AT THE HOLLYWOOD BOWL
MILES DAVIS AT PHILAMORE
MILES DAVIS IN CONCERT
VIBRATORS-PURE MANIA
E. C. WAS HERE
DEEP PURPLE MADE IN JAPAN
Dr FEELGOOD STUPIDITY
STRANGLERS NO MORE HEROES
LED ZEPPELIN III
THE DOORS ABSOLUTELY LIVE

IZLOŽBA GOBLENA

PROLEĆE JE TU
ZAVEJANI GRADIĆ
SVETLA JESEN
SEOSKA IDILA
CVETANJE TREŠNJE
MAJ JE DOŠAO
SREBRNA NOĆ PREKO POLJA
ČAROBNO PROLEĆE
TIŠINA NA JEZERU
POGLEDAJTE ZALAZAK SUNCA
ZIMSKA BAJKA
ZLATNO VEĆE
ŠUMОVI MORA
KAD U JESEN LIŠĆE OPADA

BELEŠKA AUTORA:

Ove pesme pisao sam emotivno se vezujući za pojedine informacije, tj. objektivne činjenice koje su stizale do mene tokom svakodnevnog života. Činjenice naročito snažno i inspirativno deluju kada se organizuju u skupove, čime su omogućene dodatne interakcije unutar skupa. Ovi skupovi, pored toga što mogu izazvati složene doživljaje, imaju u krajnjoj liniji još jednu funkciju, da svedoče o trenutku u kojem su nastali.

tri pesme

nedeljko terzić

ULICA

Ljudi danom odlaze
večnosti. Pre toga
lepo oprani.

Nikad
ne
umiru.

Nestaju samo njihove
maske. Kliznu sa
lobanje.

I
nestanu
i
nestanu.

Po tome se zna-
ju. Tela ostaju pod no-
vim licima i maskama
koje traže Pozorište.

POZORIŠTE

Sofoklo čuči u pro-
cepima kamenih sediš-
ta.

I
čuti.

Posmatrači se šetaju
po dnu.

Škljocaju
dovikuju
se
i
gurkaju.

Sofoklo sam u gledalištu
čuči u procepima se-
dišta i gleda svoje dra-
me. Ljudi po dnu nose du-
vankese. Žene se kikoću
i zatežu uske šortseve.

OSETLJIVOST

Kroz nozdrve ulaze miri-
si ustajalog cica.

Osećaju
se
starački
znoj
i
dečja
mokraća
na
jastuku.

Najbolji su mirisi kuva-
ne hrane.

U
lobanji
ništa
deblike
od
sećanja.

Telo još postoji.